# פרי הארץ — שמות



וישב משה אל אדני ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני ופרש"י ז"ל וא"ת מה איכפת לך קובל אני על ששלחתני. והנה המוסר פשוט והשכל שאין לשום אדם לשאול ולהכניס עצמו בדבר שאינו שלו ואפי' מרע"ה שהי' אפשר לומר שהוא מצטער בצרת ישראל כי הוא הכולל הכל כלל ישראל ואעפ"כ מה איכפת לך כמאמר על בני ועל פועל ידי תצוויני כו' שהוא כמתעבר על ריב לא לו מה איכפת לך. אבל האמת הנה העיד הפסוק על מרע"ה והאיש משה עניו מאד ובמקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו בשעה שאמר לו הקב"ה למשה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי ב"י ויאמר משה בי אדני לא איש דברים אנכי וכו' שלח נא ביד תשלח. שהיה משה שפל בעיניו מלעורר את בני ישראל כידוע מבלתי אפשרות הגאולה אא"כ באתערות' דלתתא כמאמר למען יאמינו כי נראה אליך ה' שהוא הגואל האמת כידוע שעיקרו היא האמונה ובזכות אמונה נגאלים. להיות כל עיקר הגלות הוא העדר אמונה ושבחתה כי אם להשגיח על הטבע כידוע מענין גלות מצרי' שהיו נטבעים בנפשותם בעומקי הקליפות ואילו לא הוציא הקב"ה את ישראל באותה שעה היו משועבדים ח"ו לעולם בהם יעבודו כידוע שכבר היו בתכלית עומק הקליפה ולא הי' אפשרות הגאולה אא"כ שיתהפכו מקצה אל קצה שהוא ממ"ט שערי טומאה אל מ"ז שערי בינה שהוא הגאולה השלימה שיאמינו בה' לדעת אותו ואחרי היותם דור דעה אז יצליחו לגאולה כמאמר וזה לך האות כו' בהוציאך את העם תעבדון אלהים על ההר הזה. והנה מרע"ה שיוכל להכניס בדבורו דברים היוצאים מן הלב להכניס בלבם האמונה תכליתית לא שיער בנפשו מגודל השפלות שלא היה מחזיק א"ע לכולם כארז"ל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין. וענין היראת שמים הוא הדביקות ויחוד גמור אמתי כל המדות אליו י"ת שהוא ענין יראה שהוא מדה א' ושמים היא מדת אהבה כידוע ואחרי בטול כל המה"ג אליו ית' האלהים יעננו בקול ודבריו נשמעין. לכן אפי' ירא שמים בזמן שהוא ירא שמים דבריו נשמעין ובעידנא דלא עסיק בה לא. אבל מרע"ה אמר ואתחנן אל ה' שלא תלה במע"ט אלא במתנת חנם מגודל השגתו אותו ית' איך הוא א"ס וכולם כאין נגדו וגשמים עכורים אפילו כתר חשוך הוא קמי' עילת העילות. ואיך אפשרות הדביקות ויחוד גמור בו ית' להיות דבריו נשמעין ולהיותו מגושם לא די שלא יועיל בדבריו אליהם אלא אף כי יפסידם לנתק את לבם אל הגשם להיות דבריו גשמיים ודבר גשמי הוא כאר' אם נכנס בלב אפי' הטוב והמובחר שבדבורים אפשר להתגשם על ידם בגדולת ואמונה כוזבות ומתגברים ההתנגדות ע"י כך. והנה אחר שהכריח הקב"ה למשה ודבר אליהם והיו דתן ואבירם נצבים ומתריזים כנגדו כפרש"י ז"ל על מלת נצבים לקראתו ותלה מרע"ה החסרון בעצמו שע"י דבריו שדבר הוא אליהם הכניס בהם ארס ההתנגדות והתגברות אזלע"ז. לכן היה קובל ויאמר למה הרעות לעם הזה פי' שהכנסת בהם רע יותר במה ופי' למה זה שלחתני פי' במה ששלחתני ואנכי שפל ומגושם נתגשמו הם בדברי והשיבו השי"ת עתה תראה פי' הראיה וההתגלות צריכה להיות

ע"י התנגדות ובלא"ה אינו ניכר כידוע מסדר בריאת העולם לכן ויכבד את לב פרעה כו' למען תספר משום פרסומי ניסא.